

КРИТЕРІЙ ІСНУВАННЯ МАЙЖЕ ПЕРІОДИЧНИХ РОЗВ'ЯЗКІВ НЕЛІНІЙНИХ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ З ІМПУЛЬСНИМ ЗБУРЕННЯМ

We establish conditions for the existence of almost periodic solutions of nonlinear almost periodic differential equations with impulsive perturbation in Banach spaces without using the \mathcal{H} -classes of these equations.

Получены условия существования почти периодических решений нелинейных почти периодических дифференциальных уравнений с импульсным воздействием в банаховом пространстве, не использующие \mathcal{H} -классы этих уравнений.

1. Основні позначення й об'єкт досліджень. Нехай E — довільний банахів простір із нормою $\|\cdot\|_E$. Розглянемо довільну зліченну множину T ізольованих точок $\tau \in \mathbb{R}$. Вважатимемо, що існує таке число $\omega > 0$, що справджується рівність

$$\omega + T = T,$$

тобто множина T є інваріантною по відношенню до зсуву на ω . Нагадаємо, що $\omega + T = \{\omega + \tau : \tau \in T\}$. Множина T може бути такою, що її підмножина $[0, \omega) \cap T$ є нескінченною.

Позначимо через $C_b(\mathbb{R} \setminus T, E)$ банахів простір усіх неперервних і обмежених на $\mathbb{R} \setminus T$ функцій $x = x(t)$ зі значеннями в E з нормою

$$\|x\|_{C_b(\mathbb{R} \setminus T, E)} = \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus T} \|x(t)\|_E.$$

У цьому просторі розглянемо підпростір $\mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$ таких функцій $x = x(t)$, що для кожного $\tau \in T$ існують односторонні границі

$$x(\tau + 0) = \lim_{t \rightarrow \tau + 0} x(t)$$

і

$$x(\tau - 0) = \lim_{t \rightarrow \tau - 0} x(t)$$

(ці границі, очевидно, є скінченними). Норма в $\mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$, очевидно, визначається рівністю

$$\|x\|_{\mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)} = \|x\|_{C_b(\mathbb{R} \setminus T, E)}.$$

Також розглянемо банахів простір $\mathcal{X}^1(\mathbb{R} \setminus T, E)$ всіх диференційовних функцій $x \in \mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$, для кожної з яких $dx/dt \in \mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$, з нормою

$$\|x\|_{\mathcal{X}^1(\mathbb{R} \setminus T, E)} = \max \left\{ \|x\|_{\mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)}, \left\| \frac{dx}{dt} \right\|_{\mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)} \right\}.$$

Позначимо через $\mathcal{S}(T, E)$ банахів простір визначених і обмежених на T функцій $y = y(\tau)$ зі значеннями в E з нормою

$$\|y\|_{\mathcal{S}(T,E)} = \sup_{\tau \in T} \|y(\tau)\|_E.$$

Для $h \in \omega\mathbb{Z}$ визначимо оператори зсуву $S_{h,1}: \mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E) \rightarrow \mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$ і $S_{h,2}: \mathcal{S}(T, E) \rightarrow \mathcal{S}(T, E)$ формулами

$$(S_{h,1}x)(t) = x(t+h), \quad t \in \mathbb{R} \setminus T,$$

$$(S_{h,2}y)(\tau) = y(\tau+h), \quad \tau \in T.$$

Нагадаємо, що $\omega\mathbb{Z} = \{\omega n : n \in \mathbb{Z}\}$. Елементи $x \in \mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$ і $y \in \mathcal{S}(T, E)$ називаються *майже періодичними* (за Бохнером) (див., наприклад, [1, 2]), якщо замикання множин $\{S_{h,1}x : h \in \omega\mathbb{Z}\}$ і $\{S_{h,2}y : h \in \omega\mathbb{Z}\}$ у просторах $\mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$ і $\mathcal{S}(T, E)$ відповідно є компактними підмножинами цих просторів.

Позначимо через $B^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$, $B^1(\mathbb{R} \setminus T, E)$ і $B(T, E)$ банахові простори майже періодичних елементів просторів $\mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$, $\mathcal{X}^1(\mathbb{R} \setminus T, E)$ і $\mathcal{S}(T, E)$ з нормами

$$\|x\|_{B^0(\mathbb{R} \setminus T, E)} = \|x\|_{\mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)},$$

$$\|x\|_{B^1(\mathbb{R} \setminus T, E)} = \|x\|_{\mathcal{X}^1(\mathbb{R} \setminus T, E)}$$

і

$$\|x\|_{B(T, E)} = \|x\|_{\mathcal{S}(T, E)}$$

відповідно.

Зазначимо, що у випадку скінченної множини $[0, \omega) \cap T$ замикання множин значень елементів просторів $B^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$ і $B(T, E)$ у просторі E є компактними. Ці множини можуть не бути компактними, якщо множина $[0, \omega) \cap T$ є нескінченною і $\dim E = \infty$.

Нехай Ω — область простору E , тобто відкрита зв'язна множина простору E , і \mathcal{K} — множина всіх непорожніх компактних підмножин $K \subset \Omega$.

Розглянемо неперервні відображення $f: (\mathbb{R} \setminus T) \times \Omega \rightarrow E$ і $I: T \times \Omega \rightarrow E$, що задовольняють такі умови:

- 1) для кожних $\tau \in T$ і $x \in \Omega$ існують скінченні границі

$$f(\tau + 0, x) = \lim_{t \rightarrow \tau + 0} f(t, x)$$

і

$$f(\tau - 0, x) = \lim_{t \rightarrow \tau - 0} f(t, x);$$

- 2) $f(t, x)$ рівномірно неперервне по x на кожній множині $(\mathbb{R} \setminus T) \times K$, де $K \in \mathcal{K}$;
- 3) $f(t, x)$ — майже періодичний по t елемент простору $B^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$, рівномірний по x на кожній множині $K \in \mathcal{K}$;
- 4) $I(\tau, x)$ рівномірно неперервне по x на кожній множині $T \times K$, де $K \in \mathcal{K}$;
- 5) $I(\tau, x)$ — майже періодичний по τ елемент простору $B(T, E)$, рівномірний по x на кожній множині $K \in \mathcal{K}$.

Завдяки виконанню наведених умов функція $f(t, x(t))$ є елементом простору $\mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$ для кожної функції $x \in \mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$ зі значеннями в K ($K \in \mathcal{K}$), простору $B^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$ для кожної функції $x \in B^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$ зі значеннями в K ($K \in \mathcal{K}$), а $I(\tau, x(\tau))$ є елементом простору $B(T, E)$ для кожної функції $x \in B(T, E)$ зі значеннями в K ($K \in \mathcal{K}$).

Як і в [2] (доповнення, § 19), можна показати, використавши умови 2–5, що для кожної множини $K \in \mathcal{K}$

$$\sup_{t \in \mathbb{R} \setminus T, x \in K} \|f(t, x)\|_E < +\infty,$$

$$\sup_{\tau \in T, x \in K} \|I(\tau, x)\|_E < +\infty$$

і для довільної послідовності $(h_k)_{k \geq 1}$ дійсних чисел $h_k \in \omega\mathbb{Z}$ існує підпослідовність $(h_{k_l})_{l \geq 1}$, для якої послідовності $(f(t + h_{k_l}, x))_{l \geq 1}$ і $(I(\tau + h_{k_l}, x))_{l \geq 1}$ збігаються рівномірно на множинах $(\mathbb{R} \setminus T) \times K$ і $T \times K$ відповідно.

Вважатимемо, що послідовності $(f(t + h_{k_l}, x))_{l \geq 1}$ і $(I(\tau + h_{k_l}, x))_{l \geq 1}$ збігаються рівномірно на множинах $(\mathbb{R} \setminus T) \times K$ і $T \times K$, $K \in \mathcal{K}$, відповідно і граничні відображення $\tilde{f}: (\mathbb{R} \setminus T) \times \Omega \rightarrow E$ і $\tilde{I}: T \times \Omega \rightarrow E$, що визначаються співвідношеннями

$$\tilde{f}(t, x) = \lim_{l \rightarrow \infty} f(t + h_{k_l}, x) \quad (1)$$

і

$$\tilde{I}(\tau, x) = \lim_{l \rightarrow \infty} I(\tau + h_{k_l}, x), \quad (2)$$

задовольняють умови 1–5. У подальшому ця вимога відіграватиме допоміжну роль і не буде використовуватися при отриманні основного результату.

Для кожних функцій $x \in \mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$ і точки $\tau \in T$ визначимо різницю $(\Delta x)(\tau)$ рівністю

$$(\Delta x)(\tau) = x(\tau + 0) - x(\tau - 0).$$

Будемо розглядати функції $x \in \mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$, що є розв'язками диференціального рівняння з імпульсним збуренням

$$\frac{dx(t)}{dt} = f(t, x(t)), \quad t \in \mathbb{R} \setminus T, \quad (3)$$

$$(\Delta x)(\tau) = I(\tau, x(\tau - 0)), \quad \tau \in T.$$

\mathcal{H} -класом цієї системи називається множина всіх систем

$$\frac{dy(t)}{dt} = \tilde{f}(t, y(t)), \quad t \in \mathbb{R} \setminus T,$$

$$(\Delta y)(\tau) = \tilde{I}(\tau, y(\tau - 0)), \quad \tau \in T,$$

праві частини яких визначаються за допомогою (1) і (2).

Метою статті є встановлення умов майже періодичності обмежених розв'язків системи (3) без використання елементів \mathcal{H} -класу цієї системи. При дослідженні системи (3) будемо використовувати функціонал, визначений на множині обмежених розв'язків цієї системи (множини значень цих розв'язків — підмножини компактних множин $K \in \mathcal{K}$). Цьому функціоналу приділимо увагу в наступному пункті.

2. Функціонал δ . Відокремлені та сильно відокремлені розв'язки системи (3). Зафіксуємо довільну множину $K \in \mathcal{K}$. Позначимо через $\mathcal{N}(K)$ множину всіх обмежених розв'язків $x = x(t)$ системи (3), для кожного з яких замикання $\overline{R(x)}$ множини $R(x) = \{x(t) : t \in \mathbb{R} \setminus T\}$ у просторі E є підмножиною множини $K \in \mathcal{K}$ і $\overline{R(x)} \neq K$.

Зафіксуємо довільний обмежений розв'язок $x^* \in \mathcal{N}(K)$ системи (3) (вважаємо, що $\mathcal{N}(K) \neq \emptyset$.) Покладемо

$$r(x^*, K) = \sup \left\{ \|x - y\|_E : x \in \overline{R(x^*)}, y \in K \right\}. \quad (4)$$

Значимо, що $r(x^*, K) > 0$ завдяки нерівності $\overline{R(x^*)} \neq K$. Також зафіксуємо довільне число $\varepsilon \in [0, r(x^*, K)]$. Позначимо через $\Omega(x^*, K, \varepsilon)$ множину всіх елементів $y \in \mathcal{X}^1(\mathbb{R} \setminus T, E)$, для кожного з яких

$$R(x^* + y) \subset K, \quad (5)$$

$$\sup_{t \in \mathbb{R} \setminus T} \left\| \frac{d(x^*(t) + y(t))}{dt} \right\|_E \leq \sup_{s \in \mathbb{R} \setminus T, x \in K} \|f(s, x)\|_E, \quad (6)$$

$$\sup_{\tau \in T} \|(\Delta(x^* + y))(\tau)\|_E \leq \sup_{s \in T, x \in K} \|I(s, x)\|_E \quad (7)$$

і

$$\|y\|_{\mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)} \geq \varepsilon. \quad (8)$$

Аналогічним чином можна визначити множину $\Omega(z, K, \varepsilon)$ для будь-якої іншої функції $z \in \mathcal{X}^1(\mathbb{R} \setminus T, E) \setminus \{x^*\}$ зі значеннями в K .

Розглянемо функціонали

$$\delta_1(x^*, K, \varepsilon) = \inf_{y \in \Omega(x^*, K, \varepsilon)} \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus T} \left\| \frac{d(x^*(t) + y(t))}{dt} - f(t, x^*(t) + y(t)) \right\|_E, \quad (9)$$

$$\delta_2(x^*, K, \varepsilon) = \inf_{y \in \Omega(x^*, K, \varepsilon)} \sup_{\tau \in T} \left\| (\Delta(x^* + y))(\tau) - I(\tau, x^*(\tau - 0) + y(\tau - 0)) \right\|_E \quad (10)$$

і

$$\delta(x^*, K, \varepsilon) = \max \{ \delta_1(x^*, K, \varepsilon), \delta_2(x^*, K, \varepsilon) \}. \quad (11)$$

Означення 1. Розв'язок $z \in \mathcal{N}(K)$ системи (3) називається відокремленим на множині $(\mathbb{R} \setminus T) \times K$, якщо або цей розв'язок єдиний на множині $(\mathbb{R} \setminus T) \times K$, або для кожного іншого розв'язку $u = u(t)$ зі значеннями в K виконується нерівність

$$\inf_{t \in \mathbb{R} \setminus T} \|z(t) - u(t)\|_E \geq \rho,$$

де ρ — додатна стала, залежна тільки від z .

Означення 2. Розв'язок $z \in \mathcal{N}(K)$ системи (3) називається сильно відокремленим на множині $(\mathbb{R} \setminus T) \times K$, якщо

$$\delta(z, K, \varepsilon) > 0$$

для кожного $\varepsilon \in (0, r(z, K))$.

Очевидно, що кожний сильно відокремлений на множині $(\mathbb{R} \setminus T) \times K$ розв'язок $z \in \mathcal{N}(K)$ системи (3) є відокремленим на множині $(\mathbb{R} \setminus T) \times K$. Однак відокремлений на множині $(\mathbb{R} \setminus T) \times K$ розв'язок $z \in \mathcal{N}(K)$ цієї системи може не бути сильно відокремленим на множині $(\mathbb{R} \setminus T) \times K$. Це підтверджується наступним прикладом.

Приклад 1. Розглянемо майже періодичне диференціальне рівняння

$$\frac{dx}{dt} = f(t)x, \quad (12)$$

де

$$f(t) = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{1}{(2k+1)^2} \sin \frac{t}{2k+1},$$

запозичене з [2] (доповнення, § 20), [3] і [4] (розділ IV, § 2). Виділимо важливі факти, що стосуються цього рівняння, потрібні для подальшого:

- 1) загальний розв'язок рівняння (12) подається у вигляді $x(t) = ce^{F(t)}$, де c — довільна дійсна стала і $F(t) = \int_0^t f(s)ds$ — невід'ємна парна й необмежена на \mathbb{R} функція;
- 2) виконується співвідношення

$$f(t + t_n) = -f(t) + \gamma_n(t), \quad n \geq 1, \quad (13)$$

де $t_n = 1 \cdot 3 \dots (2n+1)\pi$ і $\gamma_n(t)$ — неперервна на \mathbb{R} функція, для якої

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sup_{t \in \mathbb{R}} |\gamma_n(t)| = 0, \quad (14)$$

і, отже, рівняння

$$\frac{dy}{dt} = -f(t)y \quad (15)$$

є елементом \mathcal{H} -класу рівняння (12);

- 3) загальний розв'язок рівняння (15) подається у вигляді $y(t) = ce^{-F(t)}$, причому $\sup_{t \in \mathbb{R}} |y(t)| = |c|$ і $\inf_{t \in \mathbb{R}} |y(t)| = 0$.

Розглянемо лінійну майже періодичну систему

$$\frac{dx(t)}{dt} = f(t)x(t), \quad t \in \mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}, \quad (16)$$

$$(\Delta x)(\tau) = 0, \quad \tau \in \pi\mathbb{Z}.$$

Завдяки другому співвідношенню в системі (16) звуження $x|_{\mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}}(t)$ кожного обмеженого розв'язку $x(t)$ рівняння (12) на множину $\mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}$ є розв'язком цієї системи і, навпаки, розширення

$y(t)$ кожного обмеженого розв'язку $x(t)$ цієї системи на множину \mathbb{R} , для якого $y(\tau) = x(\tau - 0)$ для кожного $\tau \in \pi\mathbb{Z}$, ϵ розв'язком рівняння (12).

Звідси та з наведених властивостей рівняння (12) випливає, що нульовий розв'язок системи (16) є відокремленим на кожній множині $(\mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}) \times [a, b]$, де $a < 0$ і $b > 0$. Покажемо, що нульовий розв'язок цієї системи не є сильно відокремленим на жодній із розглянутих множин.

Зафіксуємо довільні відрізок $[a, b]$, $a < 0 < b$, і число $\epsilon \in (0, r(0, [a, b]))$, де $r(0, [a, b]) = \max\{-a, b\}$ згідно з (4). Розглянемо звуження функцій

$$x_{\epsilon, n}(t) = \begin{cases} \epsilon e^{-F(t-t_n)}, & \text{якщо } |a| \leq b, \\ -\epsilon e^{-F(t-t_n)}, & \text{якщо } |a| > b, \end{cases} \quad n \geq 1,$$

на множину $\mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}$, що, очевидно, є елементами множини $\Omega(0, [a, b], \epsilon)$. Зауважимо, що множина $\Omega(0, [a, b], \epsilon)$ визначається співвідношеннями (5)–(8), в яких $x^* = 0$, $K = [a, b]$, $T = \pi\mathbb{Z}$, $f(t, x) = f(t)x$ і $I(t, x) = 0$.

Із (9), (13) і (14) при $x^* = 0$, $K = [a, b]$, $T = \pi\mathbb{Z}$ і $f(t, x) = f(t)x$ випливає, що

$$\begin{aligned} \delta_1(0, [a, b], \epsilon) &= \inf_{y \in \Omega(0, [a, b], \epsilon)} \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}} \left| \frac{d(y(t))}{dt} - f(t)y(t) \right| = \\ &= \inf_{n \geq 1} \inf_{y \in \Omega(0, [a, b], \epsilon)} \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}} \left| \frac{d(y(t+t_n))}{dt} - f(t+t_n)y(t+t_n) \right| = \\ &= \inf_{n \geq 1} \inf_{y \in \Omega(0, [a, b], \epsilon)} \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}} \left| \frac{d(y(t+t_n))}{dt} + (f(t) - \gamma_n(t))y(t+t_n) \right| \leq \\ &\leq \inf_{n \geq 1} \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}} \left| \frac{d(x_{\epsilon, n}(t+t_n))}{dt} + (f(t) - \gamma_n(t))x_{\epsilon, n}(t+t_n) \right| = \\ &= \inf_{n \geq 1} \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}} \left| \frac{d\epsilon e^{-F(t)}}{dt} + (f(t) - \gamma_n(t))\epsilon e^{-F(t)} \right| = \\ &= \inf_{n \geq 1} \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}} \left| \left(\frac{d\epsilon e^{-F(t)}}{dt} + f(t)\epsilon e^{-F(t)} \right) - \gamma_n(t)\epsilon e^{-F(t)} \right| = \\ &= \inf_{n \geq 1} \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}} \left| \gamma_n(t)\epsilon e^{-F(t)} \right| \leq \inf_{n \geq 1} \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}} |\gamma_n(t)\epsilon| = \epsilon \inf_{n \geq 1} \sup_{t \in \mathbb{R}} |\gamma_n(t)| = 0. \end{aligned}$$

Аналогічно із (10) при $x^* = 0$, $K = [a, b]$, $T = \pi\mathbb{Z}$ і $I(t, x) = 0$ випливає, що

$$\begin{aligned} \delta_2(0, [a, b], \epsilon) &= \inf_{y \in \Omega(0, [a, b], \epsilon)} \sup_{\tau \in \pi\mathbb{Z}} |(\Delta y)(\tau) - I(\tau, y(\tau - 0))| = \\ &= \inf_{y \in \Omega(0, [a, b], \epsilon)} \sup_{\tau \in \pi\mathbb{Z}} |y(\tau + 0) - y(\tau - 0)| \leq \inf_{n \geq 1} \sup_{\tau \in \pi\mathbb{Z}} |x_{\epsilon, n}(\tau + 0) - x_{\epsilon, n}(\tau - 0)| = \\ &= \inf_{n \geq 1} \sup_{\tau \in \pi\mathbb{Z}} \left| \epsilon e^{-F(\tau+t_n+0)} - \epsilon e^{-F(\tau+t_n-0)} \right| = 0. \end{aligned}$$

Тому $\delta(0, [a, b], \varepsilon) = 0$ на підставі (11) і, отже, за довільністю вибору відрізка $[a, b]$, $a < 0 < b$, і числа $\varepsilon \in (0, r(0, [a, b]))$ відокремлений на кожній множині $(\mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}) \times [a, b]$ нульовий розв'язок системи (16) не є сильно відокремленим на жодній із цих множин.

Застосування функціонала δ до дослідження нелінійної майже періодичної системи (3) наведемо у наступному пункті.

3. Основні результати. Наведемо умови майже періодичності обмежених розв'язків системи (3), в яких на відміну від відомої теореми Америкіо про майже періодичні розв'язки нелінійних диференціальних рівнянь (див. [2, 5]) не використовуються \mathcal{H} -клас системи (3) та відокремленість обмежених розв'язків систем \mathcal{H} -класу цієї системи.

Нехай Λ — обмежена підмножина простору E . Визначимо діаметр множини Λ рівністю

$$\text{diam } \Lambda = \sup\{\|x - y\|_E : x, y \in \Lambda\}.$$

Теорема 1. Нехай $K \in \mathcal{K}$. Якщо для розв'язку $z \in \mathcal{N}(K)$ системи (3) $\text{diam } R(z) \neq 0$ і

$$\delta(z, K, \varepsilon) > 0 \quad (17)$$

для кожного $\varepsilon \in (0, r(z, K))$, то цей розв'язок є майже періодичним.

Зауваження 1. Розв'язок $z \in \mathcal{N}(K)$ системи (3), для якого $\text{diam } R(z) = 0$, є сталим і, отже, майже періодичним.

Доведення. Припустимо, що розв'язок $z \in \mathcal{N}(K)$ системи (3) не є елементом простору $B^1(\mathbb{R} \setminus T, E)$ (випадок, коли $z \in B^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$ і $dz/dt \notin B^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$, неможливий, оскільки

$$\frac{dz(t)}{dt} \equiv f(t, z(t))$$

і $f(t, z(t))$ — елемент простору $B^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$). Тоді існує послідовність $(S_{h_p, 1}z)_{p \geq 1}$, для якої кожна підпослідовність $(S_{k_p, 1}z)_{p \geq 1}$ буде розбіжною у просторі $\mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$. Отже, для деяких числа $\gamma \in (0, \text{diam } R(z))$ і послідовностей $(p_r)_{r \geq 1}$, $(q_r)_{r \geq 1}$ натуральних чисел

$$\|S_{k_{p_r}, 1}z - S_{k_{q_r}, 1}z\|_{\mathcal{X}^0(\mathbb{R} \setminus T, E)} \geq \gamma, \quad r \geq 1. \quad (18)$$

Зазначимо, що $\text{diam } R(z) \leq r(z, K)$. Не обмежуючи загальності, можна вважати, що послідовності $(f(t + k_p, x))_{p \geq 1}$ і $(I(\tau + k_p, x))_{p \geq 1}$ елементів просторів $B^0(\mathbb{R} \setminus T, E)$ і $B(T, E)$ відповідно збігаються рівномірно на K . Тоді

$$\lim_{p, q \rightarrow \infty} \sup_{x \in K} \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus T} \|f(t + k_p, x) - f(t + k_q, x)\|_E = 0 \quad (19)$$

і

$$\lim_{p, q \rightarrow \infty} \sup_{x \in K} \sup_{\tau \in T} \|I(\tau + k_p, x) - I(\tau + k_q, x)\|_E = 0. \quad (20)$$

Розглянемо елементи

$$y_r(t) = (S_{k_{p_r}, 1}z)(t) - (S_{k_{q_r}, 1}z)(t), \quad r \geq 1,$$

простору $\mathcal{X}^1(\mathbb{R} \setminus T, E)$. На підставі (18)

$$y_r \in \Omega(S_{k_{q_r}, 1} z, K, \gamma), \quad r \geq 1. \quad (21)$$

Покажемо, що

$$\delta(z, K, \gamma) = 0. \quad (22)$$

Завдяки (3), (21) та тому, що

$$\frac{dz(t + k_{p_r})}{dt} - f(t + k_{p_r}, z(t + k_{p_r})) \equiv 0, \quad r \geq 1,$$

виконуються співвідношення

$$\begin{aligned} \delta_1(z, K, \gamma) &= \inf_{y \in \Omega(z, K, \gamma)} \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus T} \left\| \frac{d(z(t) + y(t))}{dt} - f(t, z(t) + y(t)) \right\|_E = \\ &= \inf_{y \in \Omega(S_{k_{q_r}, 1} z, K, \gamma)} \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus T} \left\| \frac{d(z(t + k_{q_r}) + y(t))}{dt} - f(t + k_{q_r}, z(t + k_{q_r}) + y(t)) \right\|_E \leq \\ &\leq \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus T} \left\| \frac{d(z(t + k_{q_r}) + y_r(t))}{dt} - f(t + k_{q_r}, z(t + k_{q_r}) + y_r(t)) \right\|_E = \\ &= \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus T} \left\| \frac{dz(t + k_{p_r})}{dt} - f(t + k_{q_r}, z(t + k_{p_r})) \right\|_E \leq \\ &\leq \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus T} \left\| \frac{dz(t + k_{p_r})}{dt} - f(t + k_{p_r}, z(t + k_{p_r})) \right\|_E + \\ &+ \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus T} \|f(t + k_{p_r}, z(t + k_{p_r})) - f(t + k_{q_r}, z(t + k_{p_r}))\|_E = \\ &= \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus T} \|f(t + k_{p_r}, z(t + k_{p_r})) - f(t + k_{q_r}, z(t + k_{p_r}))\|_E, \end{aligned}$$

з яких на підставі (19) випливає, що

$$\delta_1(z, K, \gamma) = 0. \quad (23)$$

Аналогічно, завдяки (3), (21) та тому, що

$$(\Delta z)(\tau + k_{p_r}) - I(\tau + k_{p_r}, z(\tau + k_{p_r} - 0)) \equiv 0, \quad r \geq 1,$$

виконуються співвідношення

$$\begin{aligned} \delta_2(z, K, \gamma) &= \inf_{y \in \Omega(z, K, \gamma)} \sup_{\tau \in T} \|(\Delta(z + y))(\tau) - I(\tau, z(\tau - 0) + y(\tau - 0))\|_E = \\ &= \inf_{y \in \Omega(S_{k_{q_r}, 1} z, K, \gamma)} \sup_{\tau \in T} \|(\Delta(S_{k_{q_r}, 1} z + y))(\tau) - I(\tau + k_{q_r}, z(\tau + k_{q_r} - 0) + y(\tau - 0))\|_E \leq \\ &\leq \sup_{\tau \in T} \|(\Delta(S_{k_{q_r}, 1} z + y_r))(\tau) - I(\tau + k_{q_r}, z(\tau + k_{q_r} - 0) + y_r(\tau - 0))\|_E = \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
&= \sup_{\tau \in T} \|(\Delta(S_{k_{p_r}, 1} z))(\tau) - I(\tau + k_{q_r}, z(\tau + k_{p_r} - 0))\|_E \leq \\
&\leq \sup_{\tau \in T} \|(\Delta(S_{k_{p_r}, 1} z))(\tau) - I(\tau + k_{p_r}, z(\tau + k_{p_r} - 0))\|_E + \\
&+ \sup_{\tau \in T} \|I(\tau + k_{p_r}, z(\tau + k_{p_r} - 0)) - I(\tau + k_{q_r}, z(\tau + k_{p_r} - 0))\|_E = \\
&= \sup_{\tau \in T} \|I(\tau + k_{p_r}, z(\tau + k_{p_r} - 0)) - I(\tau + k_{q_r}, z(\tau + k_{p_r} - 0))\|_E,
\end{aligned}$$

з яких на підставі (20) випливає, що

$$\delta_2(z, K, \gamma) = 0. \quad (24)$$

Із (23) і (24) отримуємо (22), що суперечить (17).

Отже, припущення, що розв'язок $z \in \mathcal{N}(K)$ системи (3) не є майже періодичним, є хибним. Теорему 1 доведено.

Зазначимо, що виконання співвідношення (17) означає, що розв'язок $z \in \mathcal{N}(K)$ системи (3) є сильно відокремленим на множині $(\mathbb{R} \setminus T) \times K$. Тому цю теорему можна сформулювати в іншому вигляді.

Теорема 2. Нехай $K \in \mathcal{K}$. Якщо розв'язок $z \in \mathcal{N}(K)$ рівняння (3) сильно відокремлений на множині $(\mathbb{R} \setminus T) \times K$ і $\text{diam } R(z) \neq 0$, то цей розв'язок є майже періодичним.

Зауваження 2. Якщо розв'язок $z \in \mathcal{N}(f, K)$ системи (3) не є сильно відокремленим на множині $(\mathbb{R} \setminus T) \times K$, то цей розв'язок може як бути майже періодичним, так і не бути таким. Це підтверджується двома прикладами.

Приклад 2. Розглянемо нелінійну систему

$$\begin{aligned}
\frac{dx(t)}{dt} &= (x(t) - 1)x(t), \quad t \in \mathbb{R} \setminus \mathbb{Z}, \\
(\Delta x)(\tau) &= 0, \quad \tau \in \mathbb{Z},
\end{aligned} \quad (25)$$

та її обмежений розв'язок $z = z(t)$, для якого $z(+0) = \frac{1}{2}$. Цей розв'язок не є майже періодичним, оскільки $\lim_{t \rightarrow +\infty} z(t) = 0$ і $\lim_{t \rightarrow -\infty} z(t) = 1$. Очевидно, що $R(z) \subset [0, 1]$.

Зафіксуємо відрізок $[-1, 2]$. Тоді елемент $y = -z(t)$ простору $\mathcal{X}^1(\mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}, \mathbb{R})$ є елементом множини $\Omega(z, [-1, 2], \varepsilon)$ для кожного $\varepsilon \in (0, 1)$. Тому для таких ε

$$\begin{aligned}
\delta_1(z, [-1, 2], \varepsilon) &= \inf_{x \in \Omega(z, [-1, 2], \varepsilon)} \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}} \left| \frac{d(z(t) + x(t))}{dt} + (z(t) + x(t) - 1)(z(t) + x(t)) \right| \leq \\
&\leq \sup_{t \in \mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}} \left| \frac{d(z(t) + (-z(t)))}{dt} + (z(t) + (-z(t)) - 1)(z(t) + (-z(t))) \right| = 0
\end{aligned}$$

і

$$\delta_2(z, [-1, 2], \varepsilon) = \inf_{x \in \Omega(z, [-1, 2], \varepsilon)} \sup_{\tau \in \pi\mathbb{Z}} |(\Delta(z + x))(\tau)| \leq \sup_{\tau \in \pi\mathbb{Z}} |(\Delta(z + (-z)))(\tau)| = 0.$$

Отже, $\delta(z, [-1, 2], \varepsilon) = 0$ для кожного $\varepsilon \in (0, 1)$, тобто розв'язок $z = z(t)$ системи (25) не є сильно відокремленим на множині $(\mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}) \times [-1, 2]$.

Зазначимо, що розв'язок $z = z(t)$ системи (25) також не є відокремленим на множині $(\mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}) \times [-1, 2]$, оскільки функції $z_1(t) \equiv 0$ і $z_2(t) \equiv 1$ також є обмеженими розв'язками цієї системи і

$$\inf_{t \in \mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}} |z(t) - z_1(t)| = \inf_{t \in \mathbb{R} \setminus \pi\mathbb{Z}} |z(t) - z_2(t)| = 0.$$

Приклад 3. Нехай $E = \mathbb{R}$. Розглянемо лінійну систему

$$\frac{dx(t)}{dt} = 0, \quad t \in \mathbb{R} \setminus \mathbb{Z},$$

$$(\Delta x)(\tau) = 0, \quad \tau \in \mathbb{Z}.$$

Очевидно, що розв'язки цієї системи мають вигляд $x(t) = c$, $t \in \mathbb{R} \setminus \mathbb{Z}$, де c — довільна дійсна стала. Тому всі вони є елементами простору $B^1(\mathbb{R} \setminus \mathbb{Z}, \mathbb{R})$. Усі ці розв'язки не є відокремленими і, отже, не є сильно відокремленими на множинах $(\mathbb{R} \setminus \mathbb{Z}) \times [a, b]$ ($a, b \in \mathbb{R}$, $a < b$).

Отже, властивість сильної відокремленості обмеженого розв'язку майже періодичної системи (3) не є необхідною (а є лише достатньою) умовою для майже періодичності цього розв'язку.

4. Додаткові зауваження та літературні вказівки. Функціонали, аналогічні δ , вперше застосовані автором у [6–12] при дослідженні нелінійних майже періодичних різницевих, диференціальних та диференціально-різницевих рівнянь.

Наведені в пункті 3 умови існування майже періодичних розв'язків систем рівняння (3) є новими. На відміну від згадуваної теореми Амеріо [2, 5] в теоремах 1 і 2 не використовуються \mathcal{H} -клас системи (3) та умова відокремлення обмежених розв'язків систем \mathcal{H} -класу цієї системи і банаховий простір E може бути нескінченновимірним.

Зазначимо, що дослідженню розв'язків майже періодичних рівнянь присвячено багато публікацій. Відмітимо лише частину з них. Для звичайних лінійних диференціальних рівнянь перші теореми про майже періодичні розв'язки були доведені Фаваром у роботі [3], а для нелінійних диференціальних рівнянь — Амеріо в роботі [5]. У цих роботах суттєво використовуються \mathcal{H} -класи досліджуваних рівнянь, а в [5] — також вимога відокремленості обмежених розв'язків рівнянь. Результати Фавара були покращені Е. Мухамадієвим [13, 14]. Узагальненням теорем Мухамадієва присвячено роботи [15–17]. Важливі результати в цьому напрямку також належать Б. М. Левітану [4], Амеріо [18] та В. В. Жикову [19].

Майже періодичні диференціальні рівняння з імпульсними збуреннями досліджувалися А. М. Самойленком і М. О. Перестюком [20]. Лінійні майже періодичні абстрактні імпульсні системи досліджувалися С. І. Трофимчуком [21].

1. *Bochner S.* Beitrage zur Theorie der fastperiodischen // *Math. Ann.* – 1927. – **96**. – I Teil. – P. 119–147. II Teil. – P. 383–409.
2. *Демидович Б. П.* Лекции по математической теории устойчивости. – М.: Наука, 1967. – 472 с.
3. *Favard J.* Sur les équations différentielles à coefficients presque-périodiques // *Acta math.* – 1927. – **51**. – P. 31–81.
4. *Левитан Б. М.* Почти-периодические функции. – М.: Гостехиздат, 1953. – 396 с.

5. Amerio L. Soluzioni quasiperiodiche, o limitate, di sistemi differenziali non lineari quasi-periodici, o limitati // Ann. mat. pura ed appl. – 1955. – **39**. – P. 97–119.
6. Слюсарчук В. Ю. Умови майже періодичності обмежених розв'язків нелінійних різницевих рівнянь з неперервним аргументом // Нелінійні коливання. – 2013. – **16**, № 1. – С. 118–124.
7. Слюсарчук В. Ю. Умови існування майже періодичних розв'язків нелінійних диференціальних рівнянь у банаховому просторі // Укр. мат. журн. – 2013. – **65**, № 2. – С. 307–312.
8. Слюсарчук В. Ю. Умови існування майже періодичних розв'язків нелінійних різницевих рівнянь з дискретним аргументом // Нелінійні коливання. – 2013. – **16**, № 3. – С. 416–425.
9. Слюсарчук В. Ю. Умови майже періодичності обмежених розв'язків не розв'язаних відносно похідної нелінійних диференціальних рівнянь // Укр. мат. журн. – 2014. – **66**, № 3. – С. 384–393.
10. Slyusarchuk V. Yu. Almost periodic solutions of difference equations with discrete argument on metric space // Miskolc Math. Notes. – 2014. – **15**, № 1. – P. 211–215.
11. Слюсарчук В. Е. Исследование нелинейных почти периодических дифференциальных уравнений, не использующее \mathcal{H} -классы этих уравнений // Мат. сб. – 2014. – **205**, № 6. – С. 139–160.
12. Слюсарчук В. Е. Условия почти периодичности ограниченных решений нелинейных дифференциально-разностных уравнений // Изв. РАН. Сер. мат. – 2014. – **78**, № 6. – С. 179–192.
13. Мухамадиев Э. Об обратимости функциональных операторов в пространстве ограниченных на оси функций // Мат. заметки. – 1972. – **11**, № 3. – С. 269–274.
14. Мухамадиев Э. Исследования по теории периодических и ограниченных решений дифференциальных уравнений // Мат. заметки. – 1981. – **30**, № 3. – С. 443–460.
15. Слюсарчук В. Е. Обратимость почти периодических s -непрерывных функциональных операторов // Мат. сб. – 1981. – **116(158)**, № 4(12). – С. 483–501.
16. Слюсарчук В. Е. Обратимость неавтономных дифференциально-функциональных операторов // Мат. сб. – 1986. – **130(172)**, № 1(5). – С. 86–104.
17. Слюсарчук В. Е. Необходимые и достаточные условия обратимости неавтономных функционально-дифференциальных операторов // Мат. заметки. – 1987. – **42**, № 2. – С. 262–267.
18. Amerio L. Sull'equazioni differenziali quasi-periodiche astratte // Ric. mat. – 1960. – **30**. – P. 288–301.
19. Жиков В. В. Доказательство теоремы Фавара о существовании почти-периодического решения в случае произвольного банахова пространства // Мат. заметки. – 1978. – **23**, № 1. – С. 121–126.
20. Самойленко А. М., Перестюк Н. А. Дифференциальные уравнения с импульсным воздействием. – Киев: Вища шк., 1987. – 288 с.
21. Трофимчук С. И. Почти периодические решения линейных абстрактных импульсных систем // Дифференц. уравнения. – 1995. – **31**, № 4. – С. 602–612.

Одержано 08.06.13,
після доопрацювання — 22.12.14